

REFUGIUM PECCATORUM,

Seu

Devotus Afflictorum

recursus

Ad

Thaumaturgam Czenstochoviensem

MATREM,

Ibidem jam

Ab annis trecentis sexaginta septem

Gratiis ac Miraculis

clarissimam

A

Fratre XAVERIO ROTTER,
Ordinis S. Pauli primi Eremitæ Pres-
bytero, Ejusdem pro tunc in Alma Pro-
vincia Polona Magistro Novitio-
rum collectus,

Ac

Hujus gratiosissimæ Matris

piis Clientibus

Velut certum Salutis adjutorium
propositus.

Wratislavia, Typis Joh. Franc. Kreutzer.

I 7 6 7.

SL 13 a

230673 I

K-41/16223

6.12.400

8 XXVI 394

(inna dedz kaga)

Illustrissimo Domino,
DOMINO
FRANCISCO
ADALBERTO

Sacri Romani Imperii
COMITI
DE TENTCZIN,
Sac. Cæs. Majestatis
Camerario intimo;

Nec non
Dominiorum Byczyn, Hechlow,
Tatishow, Cieszechowice, Megow,
& Parvo-Rozmirz, Schmischow, Sa-
chow, Krawary, Makow, &c.&c.

Hæreditario Domino,
Sacri Ordinis nostri S. Pauli primi Eremitæ
CONFRATRI DIGNISSIMO,

DOMINO ac MÆCENATI
munificentissimo amplissimo.

Illustrissime Comes,

Mæcenas amplissime!

Tot tâmque manifestis Munificentiæ documentis, beneficiorûmque magnitudine victa devinctâque Tibi sacra Paulinorum Religio, notanter Provincia nostra Polona, obligationis Suae Tesseram ac debitæ reciprocationis notam exhibere sollicita, vix gratiori munere, Comes Illustrissime! Te contentari posse censuit, quàm si pretiosissimas illas, quæ de Nazareâ copiosissimè de-

decidunt Mensa, gratiarum in u-
num Opus collectarum micas Tibi
consecraret, dedicarétque; Ve-
rùm, quia præactæ micæ, sive
Opus gratiis Marianis refertum
juxta ineffabilem tantæ Dispensa-
tricis Clementiam & Potentiam
prolixum est, & magnificum, diu-
tiùsque sub prælo commorari cogi-
tur, præsens interim Opusculum
Pignoris locò defert

Illustrissimæ Dominationi

Mæcenati suo Amplissimo

Obligatissima

Polono Paulina Provincia:

Cliens Mariane!

Quot orthodoxæ Ecclesiæ scriptores, tot Marianarum Laudum præcones novimus! hinc ingens ubique terrarum librorum erga Matrem hanc divinissimam devotionibus repletorum est numerus; huic tamen præsens Opusculum adjici benignè patieris, illudque methodò fructuosè visitandi Thaumaturgam Matrem Czenstochoviensem provisum, gratiosè respiciens, ac non solum tunc, dum Locum hunc sacrum personaliter visitaturus es, ast etiam indies domi tuæ coram Ejusdem Sacratissima hujus Almæ Matris Imagine illius usum tibi reddes familiarem, nôsti equidem: Mariam ubivis locorum suos audire, & exaudire Clientes.

ORA-

ORATIO.

Brevi compendiô complectens atquē
exponens Originem, Translationem, Mi-
racula, variâsque Gratias thauma-
turgæ Matris Czenstochoviensis.

Sacratissima DEI Genitrix Virgo
semper MARIA! en! coram hac
tua thaumaturga Effigie humilis
Orator procido devotissimè suppli-
cans: cadant ad refocillandum in me
deficientem Spiritum de hac locuple-
tissima Divinorum Charismatum Ta-
bula sufficientes gratiarum micæ.
Præprimis autem donum cognitionis
hujus ipsiusmet præcellentissimæ Ima-
ginis tuæ.

Illuminor jam, Mater divinissima!
atque intelligo: hac admirabili Effi-

gie illam exornari Mensam, ex qua
dulcissimus JESUS, castissimúsque
Josephus Ejus Nutritius non modò
necessariam corporis tecum sumpsère
refectionem; Verùm etiam quæ fre-
quentissimè amarissimis Filii tui, tuis-
que Virgo clementissima! profusis
pro salute nostra lacrymis, est con-
spersa. Ah! cur ego ob propriæ
salutis zelum, & patratorem poeni-
tudinem scelerum non velim lacry-
mis die ac nocte tanquam pane exfa-
turari? siquidem: qui sinit in la-
crymis, in exultatione meret.

Positò tamen, hanc sacram Tabu-
lam dignissima tui Effigie o Mater!
non fuisse ditatam, foret nihilominus
ineffabilis thesaurus, ac omni vene-
ratione major; ex eo; quòd infiniti
Valoris Christi, Tuisque Virgo DEI-
para! impretiabilibus lacrymis sit de-
libuta. Cùm ergo hîc & nunc sacrata
jam prius hæc Tabula, tuam Mater
amabilis! gratiosissimam speciem, &
formam (cui pro tunc nobiscum ad-
huc

huc corporaliter vivens, per dulcissimam præsentiam omnem gratiæ tuæ plenitudinem quodammodo infudisti) beneficiô Art. ficiosi Divi Lucæ Evangelistæ penicilli superinduerit; quis quæso illam condignè appretiare, quis sufficienter revereri poterit? Utinam accenderentur in me reverentiales illæ pietatis flammæ, quibus collectæ à Te MARIA! in montis Sion domum Joannis Evangelistæ centum viginti Virgines, exemplari Pietate erga hanc post tui gloriosam in cœlum assumptionem annis pluribus devotissimè ardebant. Vel verò præ consolationis teneritudine in hoc Divinarum gratiarum pelago absorberer, admodum pectoris religiosissimæ Imperatricis Helenæ, quæ hac donata Leone præ gaudiorum magnitudine spiritum agere videbatur. Et quoniam ineffabile Illius pretium desuper edocta; Constantinopolim deductæ imperialem filii sui Constantini Magni thesaurariam fecit ancillari.

Ubi tu potentissima Domina, terribilis ut castrorum acies ordinata, hostiles Ecclesiæ Imperiique Phalanges, virtute brachii tui munificè prosternebas, eliminabas. Domina Universi! famularetur Tibi & anima mea, inops & abjecta, si modò Tui præsentia dignaretur? Te habitâ, ah! quàm mox ditesceret? Secura foret salutis, Te ejus inimicos expugnante.

Ast! post non paucos annorum decursus Constantinopolitanam despexisti sedem: siquidem ibidem exorta Iconomachia, seu sacrarum Imaginum profanatio, Majestati hujus Effigiei tuæ debitam fecerat exulare servitutem. O misericordiæ Mater! nesciat quæso in me cultus tibi debitus accidiare, nè aliquando frustra lamentem, me à Te derelictum.

Itaque Carolus Magnus Tui translationem attentat Aquisgranum. Verùm non grana aquarum, sed ligna Campi, sed nemora respexisti, iam tunc præludens tuæ præsentia cum Ere-

Eremicolis cohabitationi. Ingréderis proinde Ovis mansuetissima eum Leone magno partes Polonicas nemoribus sylvisque tenebrosas; sed mox tuæ radiis gratiæ tunc adhuc veræ fidei lumine destitutam ex Arce Belzensi illustras Rusiam. Ah lucis æternæ Genitrix! pietatis tuæ fulgoribus etiam cor meum, densis obscuratum vitiorum tenebris, illumina, viamque mihi ad visionem solis justitiæ clementer ostende.

Cur autem benignissima Mater! inculta hæc ac desertissima placuit affectare Rusiæ solitudinis nemora? quomodo habitare poteris aut quiescere in medio Pardorum, Tartarorum videlicet, & paganorum? Proh dolor! Ecce Arx Belzensis, Mariana pro tunc residentia à Tartarorum exercitu incurfatur, impugnatur, & nemo patitur nisi MARIA; MARIA in benedicto gratiosissimæ Imaginis suæ collo hostili sagitta gravissimè vulneratur. O execrandum scelus! O faci-

facinus inauditum! O abominatio-
nem nefandam, etiam sanguineis ne-
quaquam satis abluendam lacrymis!
Ast vindicat cœlum Reginae suæ in-
juriam; mox enim visibilis Angelo-
rum Militia hostes aggreditur, cædit,
delet. O bona Mater! præserver
quæso tua benignitate à simili ausu!
præserver ab omni lethali scelere, nè
alioquin criminis lætæ Majestatis Di-
vinæ reus, tradar in manus gladii,
mortisque æternæ, pars vulpium in-
fernaliū futurus.

Vladislaus Oppoliensium Dux;
ejusdem Arcis Belzensis pro tunc
Propugnator, honori tuo & majori
securitati consulendo, versus suum
Ducatum Tecum parat iter. At Di-
vina Providentia Tibi Matri suæ di-
lectæ, & ex millibus electæ clariorem
præparavit sedem; non in circumda-
ta fluentibus undis Oppoliensi Arce,
sed in patenti, undique facilis acces-
sus Czenstochoviensium Promonto-
rio, ubi clarissimos pietatis & omnis
gra-

gratiæ, in universum esses dispersuro fulgores.

Itaque annô salutis nostræ millesimô trecentesimo octuagesimo secundo, hunc Montem conscendens Fratribus Eremitis dignata es fieri cohabitatrix. Ex hoc ergo Monte, O Stella lucida & matutina! fac nostra vitiorum opacitate obscurata corda lumine virtutum clarescere; largire; ut splendore tuæ gratiæ irradiata tenebras fugiant peccatorum.

Sed & hîc denuò inquietaris mansuetissima Virgo! sæculum neque medium, necdum tuæ hujus Residentiæ quadraginta octo effluxere anni, & jam ex placita sede à perduelli Hussitarum Plebe deturbaris? Universi Domina, terræ cœlique Regina ad vile rusticale projecta vehiculum, nescio quo? abduceris? Ast mirum! vix aliquot stadiorum (ad usque locum illum, ubi nunc Ecclesia Novitiatus Divæ Barbaræ sacra cernitur) dimensa es iter, & jam quasi fatigata
sub.

subsisitis? Ulteriore*m* irabiata impietas multiplicatis Caballis urget gressum stas immota. Sed ah! pro nefas infame! pro sacrilegium hæreticæ pravitatis ausum! quoniam Claramontani desertionem Eremitorii re-nuis, decus solitudinis nostræ! necesse habes firmam hujus possessionem tuorum confracti*o*ne brachio-rum, & gravi sacratissimæ faciei vio-latione comparare. Impetuosissimè ex curru dejiceris; sacra Tabula pe-nes utrumque benedictum humerum in tres partes confringitur; quinimo & facies tua Angelis veneranda, ge-næque turturæ ictu duplici hostis vulnerantur ab ense. Verùm, non dormitat divina ultio; ingens hoc fa-cinus subito punitur ab alto. Instan-tanè namque mortifera peste velut cœlestis iræ fulmine exanimes ster-nuntur Iconoclastæ. Mentis autem tuæ, Mater sanctissima! profanata Imagini compatientium rarò recrean-tur prodigiò: siquidem vultui tuo la-
van-

vando arida terræ facies Divinis obtemperans jussis, fontes protrudit aquarum, quibus gratiam curationum in memoriale perpetuum præsentis casûs reliquisti.

Stupendum autem est, admirabilis Mater! tuas has nequaquam aboleri posse vulnerum Cicatrices? frustra hoc opere artificiosissimi etiam fatigantur penicilli. Ast proculdubio conservantur à Te Virgo benignissima in signum Tui erga nos ardentissimi amoris, cujus gratiâ easdem infligi tolerâsti, utque tanquam efficacissima reciproca dilectionis motiva, fidelium impellant pectora ad bona zelosè ob divinum honorem aggredienda, malâque patientissimè sufferenda. Fiat ergo! paratum cor meum Mater! paratum cor meum! ad quæque pro DEI, & Sanctorum Ejus gloria sive agenda, sive sustinenda; Tuo enim hoc instruo exemplo: Tolerantiam adversitatum, virtutumque exercitium securissimam esse gloriæ, quam expectamus,

mus, semitam; nam perpeſſa hac Ico-
nomachiâ, magnalia Tua magis quàm
olim referantur. Abhinc novo quaſi
exordiô inauditis priùs gratiarum in
Monte claro refulges portentis. Ex
nunc:

Illustriſſimis Majeſtas Imaginis
Tuæ clarificatur apparitionibus; dum
auxilium à Te flagitantes quâ ſopora-
tos, quâ Vigiles, ſpeciem hujus ſacra-
tiſſimæ Effigiei induta, perſonaliter
viſitas, ſolaris, exaudis, & ut ad ful-
gidam hanc gratiarum ſedem obligato-
rias deportent, ſeriò injungis.

Per Te hic invocata glorioſiſſi-
mas reportant victorias Belliduces, tali
Ductrice hoſtium cuneos ſecurè pene-
trantes.

Implorata ſolvis vincula Captivo-
rum, eòſque libertati reſtituis, & ad
homagium hic Tibi præſtandum ſua-
viter pertrahis.

Ipfâ jam & edocent juramentô ro-
borata plurimorum teſtimonia, Vir-
tute attractarum ad hoc ſacrum Orig-
nale

nale Imaginum, illarum Cultores, & Portitores etiam experiri in quacunque tribulatione exoptatas tuæ Protectionis suppetias.

In conspectu tuo Virgo gratiosissima! incassi sunt hominum multiplicis ruinæ casus: Detrudat enim licet sinistra sors affectos Tibi Clientes in profundissimas fossarum voragines, dejiciat ex altis arborum ædificiorumque cacuminibus; indomitis rapentur ab Equis; Abyssalibus deglutiantur ab undis, invocata tuæ dexteræ potentiâ ex interitu ad salutem retrahuntur. Urat pestilentia eorum corpora; Ignis Domos, & Palatia; utriusque flammæ, etsi jam in immensum grassantes tuæ gratiæ rore mox suffocas & extinguis.

Exules filii Evæ, per primum hominem peccatum, & per peccatum mortem hæreditavimus, morti autem, eheu! quàm diris præluditur præparamentis! quàm molestis substernimur infirmitatum Paroxysmis? sed

B

quid

quid frustrà turbamur pii hujus Ma-
tris Clientes? MARIA suis (præci-
puè ex hac prodigiosa gratiarum
mensa) integerrimæ valetudinis por-
rigit pharmacum, quia salus infirmo-
rum est; MARIA vitales redintegrat
spiritus, imò expulsum corporibus re-
vocat animam, quia Mater est vitæ.

Ampliolem, Thaumaturga Bene-
factrix! Munificentiam Tuam vel ipsi
deprædicant amentes, quorum phan-
tasmatibus exerrans caput, vera uti-
que sedes sapientiæ MARIA! re-
parasti.

Apoplexia, Hemiplexia, Paralyfis,
& Epilepsia suos possessos gravi impe-
tu collidunt, & allidunt terræ; spe-
rantes tamen, & rogantes à Te suble-
vamen erigis mox, & hos verè mise-
ros, quia Mater misericordiæ es.

Elata Podagræ intumescencia, an-
gustæ Spasmi Plicarumque Convulsio-
nes, stringentes Calculi torturæ subi-
tò valedicunt illis, qui Te in commu-
nissima hac omnium Curationum

Apo-

Apotheca confidenter, etsi à longè, salutant.

Dolores, & pericula Parturientium, desolatinesque steriliū omnino parturie cupientium, pondus hoc insolens, quis sublevabit? quæ sine dolore gaudia cœli peperisti, Mater Christi MARIA! o quoties, seriò invocata exoptatissimam utrūque ex hoc Monte non ministrasti consolationem?

Loquuntur nunc jam muti, & Organô vocis digitô Marianæ gratiæ hîc attracto, Ejusdem non cessant resonare magnalia.

Videntes cæci, mirantur, piôque obtutu venerantur tuos, o Mater! ad se conversos misericordiæ oculos.

Nec interrogati fatentur jam audientes surdi, voces hîc Te laudantium suaviores esse omni Sirenum concentu.

Huc adducti Claudî, abjectis omnino fulcris, exultando exiliendôque iter ad propria reassumunt.

Sed nondum his terminatur Tua
O Thaumaturga Mater ineffabilis
gratiæ, & potestatis magnitudo! Tu
es reipsa fortissima illa Judith, glo-
riosissimè debellans & confringens
omnes elati infernalis Holofern's con-
tra devotos Tibi instructas perditio-
nis machinas. Ipsa potenter spolia
colligis conversarum tum à nefario
Paganismo, & perfido Judaismo, tum
ab obstinata hæresum pravitate, ad
fidem catholicam animarum. Solvis
fabricatos ope diabolica magiæ nodos,
imò ipsisimos humanorum corpo-
rum quandóque possessores ejicis, &
ad debita eis tartara detrudis dæmo-
nes; ità ut tuæ potentiæ illud meritò
attribuatur: Portæ inferi non præva-
lebunt adversus eam.

Si portæ inferi adversùm Te Vir-
go potentissima! non prævalent, quo-
modo his longè debilior, superbus
tamen Suecorum Regis, prævalebit
ausus? Iste est qui Tuæ Majestatis
hocce in Promontorio præsidium, ro-
bur,

bur, & virtutem, callida elatàque fronte examinare præsumit; ideóque per Generalem Miller Marianam hanc cingit, & obsidet arcem: Supplicat, promittit, adulatur, terret, angit, minatur, jaculatur, boat, mugit, tonat, fulminat, irabiatur, blasphematur, frendet, anathematizat! & ad hæc omnia petra Eremitica stat constans & immota; suam MARIA tuetur, & defendit sedem; MARIA pugnat, expugnat, prosternit dispergitque insolentem hanc Suetici Exercitus præsumptionem.

Sicut autem Tua Majestas superbis resistit, ità & humilibus subministrat gratiam. Videre hoc est in plurimis de sua ad hunc sacrum locum non impleta peregrinatione pœnitentibus: vix namque humiliter deplorant, emendântque prædictæ ingratitude culpan, quin subitò ex omni infortuniorum casu à Te misericorditer sublevantur.

Condemnatos ad funem vel ense

patibularios urbi & orbi despectos,
pleno misericordiæ oculô respicis,
eôsque pristinae restituis libertati, dum
modo humilibus lacrymis, angustis-
que suspiriis tuum hinc non cessent au-
xilium implorare.

Ipsas etiam de profundis miseria-
rum ad hunc gratiarum Montem cla-
mantes purgatorii animas benignè ex-
audis, eisque mediantibus ad aram
Thaumaturgam Sacrificiis, ascensum
ad locum supernæ jucunditatis impe-
tras & disponis. Ex quibus omnibus
sequitur: Te, admirabilis Mater! in
hac sacra Imagine semper esse piè pro-
digalem Divinorum Charismatum,
gratiarumque distributricem, belli
verò tempore non minùs nostrum
commune Præsidium, ac hostium
gloriosissimam triumphatricem.
Quare

Ad coronam cœlicam ab æterno
præordinata Virgo, ô quàm meri-
tò etiam in hac tua prodigiosissima
Effigie à sua Sanctitate Clemente XI.

An-

Annô Christi Millesimô septingentesimô decimô septimô, die octava Septembris regia decoraris corona, & Regina cordium nostrorum agnosce-
ris, & proclamaris; hac enim Te dignam Tua Magnificencia, potestas, gloria pietas, & suave in nos Imperium comprobârunt. Imò verò:

Tua Virgô clementissima! benignitas, eò planè Romanam induxit sedem, ut indulserit, Te in hac Imagine gratiosissimam (mediante devotissima in neo - erectam coronationis Tuæ Archi - Sodalitatem incorporatione) ut propriam, optimam, & quasi uterinam Matrem acceptari, coli ac venerari; igitur:

Salve sancta Parens! Ave amantissima mea Mater! Amplector Te ô certum afflicte mentis solatium! stringe & include me in brachia maternæ protectionis; solamen cordis mei, præsidium salutis meæ, mensa divinæ gratiæ, ærarium cœlestium thesaurorum! da obsecro, me indi-

gnum tuum Clientem tuorum donorum participem fieri; largire piissima! ut micis gratiæ ex hac sacramenta abundè cadentibus in præfenti reffectus, ad magnam futuræ gloriæ cænam admitti dignus reperiar. Amen.

Motiva.

Hujus Thaumaturgæ Matris
Visitationem suadentia.

Publicum est, MARIAM in sua
Imagine Czenstochoviensi non
solùm ineffabilem repræsentare Ma-
jestatem, verùm etiam summam spi-
rare affabilitatem, & quandam Ma-
ternæ pietatis superplenitudinem; in-
de est: quòd, junctis Ejus potentia
& bonitate, hinc tanquam ex indefi-
cienti beneficiorum Oceano, in omnes
ad se piè confugientes, rivos gratiæ
suæ (cunctas cunctorum miseras mi-
sericorditer sublevando) faciat deri-
vari, & promanari. Et: quis no-
strum

strum gloriabitur; se nullius auxilii indigum? quis se exemptum credet ab omni infortuniorum, & sinistrae sortis casu? quis persuadeat, se nulla cruce aut adversitate premendum? nemo sanè! Estotamen, quemquam ad tempus ab omni immunem videri molestia, nec fraudari à vano desiderio suo; restat nihilominus considerandum, summopere perpendendum atque vehementer pavendum: nè fors praesentis vitae vitiata felicitas, dièsque cruce carentes, dubiam reddant felicitatis aeternae consecutionem? quæ incertitudo omnium praesentium miseriarum infelix quodammodo compendium est; Et ob hoc genus periculi nostris viribus, nostra virtute nequaquam depellendi, omnes omnino sumus miseri, desuper adjuvari indigentes. Cum igitur MARIA (teste D. Bern. ferm. 4. de Assumpt.) *ab omnibus exorabilis sit, omnibus sua dona pandat, omniq; nostra inopiae quodammodo misericorditer compatiatur.* Et praecipue in sua hac Effigie copiosissimis clarescat

gratiis, idcirco: Ah! surge, prope-
ra ad hanc piissimam Matrem, quis-
quis à salutis periculo, ac cæteris Te
vel nunc jam excruciantibus adver-
sitatum pressuris absolvi, & liberari
desideras.

Noli autem, temeraria præsumptio-
ne persuasus, vel turpi acedia victus,
pium hoc consilium, atque salutis ad-
jutorium explodere, dicendo: MA-
RIA utique clementissima! ubique
suorum exaudit preces, & suspiria;
personalem sacri hujus loci Visitatio-
nem distantia prohibet. Absque gra-
vi rei familiaris detrimento iter hoc
longinquum nequaquam confici po-
test! nè feriaris illa terribili, contra
invitados, & ad regiam cænam com-
parere recusantes Evangelicos hospi-
tes, à Christo prolata sententiâ: Amen
dico vobis, nemo virorum gustabit
cænam meam! non enim frustrâ cæ-
lestibus hæc Mariana Tabula referta
est dapibus, non enim frustrâ hæc
mensa regia omnium gratiarum pro-
vi-

visa est micis! Effusa hîc Divina liberalitas omnes illos huc vult ferio invitatos, quos quotidianæ, eæque non excogitatæ, sed fundatæ necessitudines ab accessu non impediunt.

Ast, quisquis conficta imbecillitate, aut alia quacunque apparente impossibilitate, ab hac spiritualibus ferculis magnifica retraheris mensa, ediffere quæso: si prædicta tibi que commendata peregrinatio largitissima remuneraretur manu? si ob hanc levandum haberes thesaurum pretiosissimum? an non fortasse quantocyus huic te itineri accingeres? respondes: utique! Et ideo: Ah! noli morari! noli differre! noli procrastinare! indilatè visita Divinum hoc Gazophilatium! inæstimabilibus ditesces donis, cœlestibus repleberis Margaritis; siquidem vi talis devoti obsequii **MARIAM** omnia in **DEO** possidentem, debitricem tibi constituis. Hujus *Almæ Matris* gratiâ ad paucas horas derelinque, tuam non diu propriam

priam domum; ipsa interea perpetuam tibi in cœlestibus parabit sedem. Ad Ejusdem claromontanam Residentiam iter gaudenter arripe; ad cœlicam claritatem illa tibi viam demonstrabit. Coram Ejus gratiæ throno tuas depone afflictiones; suavissimè consolaberis. Gemehundus extende manus in conspectu hujus Majestatis; stringet te Maternis brachiis. Genuflexus humiliter adora hanc cœli terræque Dominam; dextera gratiæ suæ tibi benedicet. Contemplare faciei illius amorem spirantis delicias; oculos misericordiæ suæ ad te convertet. Filiali confidentia Eam invoca; Maternum pectus tibi pandet. Verbô: Efflagita ab hac largissima Divinarum gratiarum dispensatrice, desidera ex hoc cœlestium divitiarum thesauro, quære in hac thaumaturga mensa quidquid placet, quocunque egis, totum reperiēs; juxta illud B. Godofridi Card. serm. 8. *Citiùs cœlum, & terra peribunt, quam Mater*

ter misericordia alicui se fiducialiter, & devote roganti suum denegatura est auxilium. Quod ipsum innumerae hic obtentae loquuntur gratiae.

Visitatio.

Thaumaturgae Matris Czenstochoviensis.

Fructuosissimam esse hujus sacri loci Vistationem satis declarant historiae in libro Micarum Mense Nazarea Thaumaturgae Matris Czenstochoviensis. Ut tamen tua Peregrinatio exoptatum sortiatum effectum, omnibus numeris perfecta sit, oportet. Priusquam igitur pio te huic itinere accingas, Beatissima Matri Czenstochoviensi, coram simili Ejusdem Imagine (qualem procul dubio domi tuae conservas) in genua provolutus viam hanc consecrabis, benedictionemque ab ea humiliter postulabis, simili v. g. modo;

Obla-

Oblatio Peregrinationis

cum

Petitione Benedictionis.

Sacratissima DEI Genetrix MARIA,
 Virgo benignissima! sen io me
 desuper efficacissime motum ad visi-
 tandam gratiosissimam Czenstoch-
 viensem Imaginem tuam, jamque
 ad discedendum praesto sum! Ita-
 que singulos hujus peregrinationis
 gressus, passus, preces, incommodi-
 tarumque misérias, urí & omnestum
 corporis tum animæ motus, in unio-
 ne vialis fatigii Tui ex Nazareth in
 Montana ac fugæ in Ægyptum; nec
 non cunctorum filii Tui pro salute
 nostra peractorum gressuum, Tibi
 offero, dedico, consecro; humillime
 supplicans: impetra mihi apud Eun-
 dem Tuum amantissimum Filium tan-
 tum caelestis auxilii robur, ut præsenti-
 tem Tuæ sacrae Imaginis Visitationem
 tali perolvam pietatis fervore, qualis
 suffi-

sufficiat ad meorum desideriorum ex-
auditionem. Statui quidem, statuó-
que denuò firmiter, stante hac Pe-
regrinatione, níl me cogitaturum,
níl locuturum, níl denique acturum,
quod non conduceret ad Tui hono-
ris incrementum; ast, quia meam in
bono inconstantiam, frequentémque
bene propositorum prævaricationem
sat perspectam habeo: idcirco, ah!
extende Tu dexteram benignissima,
simúlque potentissima Domina! Vo-
tum meum roborando confirma, &
præconceptum hoc meæ salutis sat
grave negotium benedic: in nomine
Patris, & Filii, & Spiritús Sancti
Amen.

*Assurge! valedic domi remanentibus v. g.
sic:*

Valedictio.

Domesticis facienda.

Dilectissimi! nunc jam iter ad gra-
tiosissimam Czenstocnoviensem
Ma.

Matrem, Matrem utique Clementissimam, ac nostrum certissimum in vita & morte Refugium, aggredior; vestris igitur piissimis adjuvate precibus & fuspiriis, ut desideria mea compleantur.

Recessus à Domo.

Progredere jam Client Mariane in nomine Domini, & propositorum non immemor augmentum cogita Mariani honoris; ac precipuè: parce lingue à multiloquiis (nisi fors referendo miram sacre Czenstochoviensis Imaginis Originem, Translationes, variâque Ejusdem gratiarum, & miraculorum portenta, in teipso tecumque peregrinantibus majorem erga hanc Thaumaturgam Matrem fiduciam excitare intendas) vocibus devotionis fervorem sufficantibus obdura aures; oculos à vanitatibus averte; verbo: omni Vigilantia sensus tam externos, quàm internos, custodi, sic spe tua non frustra iri.

Quàm

Quàm primum (ad hoc à longè) Clari Montis turrim videre licuerit; prorsus ex curru aut equo, (nisi aliunde pedester incedas) & Thaumaturgam Matrem genuflexus devotissimè saluta. Quid si jam hoc in loco tua ut plurimum aliorum exaudiretur petitio? Modus sit iste:

Salutatio

Thaumaturgæ Matris

Visâ quàm primum Clari Montis turri.

Salve, sis millies præclara turris Davidica! millenis nostræ salutis clypeis stipata. Salve sis ô Virginea Residentia! in qua benignissimus meus Redemptor, misericordissimus meus Salvator JESUS Christus, tam placidè requievit! Salve sis ô gratiosissima Mater! ô ineffabilis afflictarum mentium Consolatrix! anima mea liquefcit, interior cordis exultant, spiritus vitales quodammodo deficiunt præ consolationis

C

te-

teneritudine, quod tandem aliquando (iterum) Te, meam amantiſſimam Matrem in hac rhaumaturga Imagine ſim viſurus. Tu me jam nunc oculis conſuetæ miſericordiæ tuæ reſpi- ce, jamque nunc copioſam impertire benediſtionem, ut dignus efficiar co- ram throno gratiæ tuæ comparendi, & poſtulanda conſequendi.

Discute nunc, & examina diligentius tuæ devotionis fervorem, vires corporis, temporis, viæque circumſtantias, hisque omnibus una voce ſuadentibus, reli- quum itineris pedeſter perſice, ſequen- tẽmque Hymnum devotiſſimè cane vel ora:

HYMNUS.

Viſo jam Claro Monte, in via perſolvendus in tono: Paule qui turbas &c. vel aliò Saphicò.

Ad ſecrum Montern properanter
imus
Ad Turm Mater ſolium venimus,
Ergo

Ergo concedes faciem videri,
Et revereri,
Hanc quidem Lucæ manus excolebāt
Luce stellata, prouti decebat ;

Attamen non est Tibi forma tanta
Gratia quanta.

Quisquis hic pulsāt, datur haud re-
pulsā

Cujus est unquam sua spes revulsa ?

Mater hæc præstò tribuit petenti
Dona Clienti.

Ast ! prout mentes humiles coronat
Hisque quod poscunt pia Virgo donat
Sic & elatas vehementer angit
Collaque frangit

Suecus, Hussitæ quoque, Tartarorum
Agmen, ac omnis cumulus malorum

Hi sciunt, contra genios rebelles
Quomodo belles !

Tartari collum feriunt : necantur !
Vulnerant Hussi faciem : cremantur !

Suecus impugnans tua Virgo ca-
stra

Perdidit nostra.
C 2 Plus

Plùs stupet mundus reputátque rarum
Hinc Tuum manans mare gratiarum:

Quod locò quovis pietatis undas
Donáque fundas.

Si preces, fletus, gembunda vota
Audis ex terrá procul hinc remota

Hicne Maternum gremium reclu-
des?

Vota retrúdes?
Hinc ad hunc Montem propiùs veni-
mus

Jam sacras Ædes humiles adimus,

Gratiæ Portam miseris revela
Flante medela.

Supplica Christo, videat gementes

Ob suas noxas lacrymas cientes,

Abluat culpas supero vigore

Marris amore.

Auferat morbos, tribuátque pacem,

Martis excursum reprimat sagacem

Donec in cœlos vocet ad petitæ

Gaudia vitæ.

A M E N.

Salu-

Salutatio

Thaumaturgæ Matris

Sub ipso sacrae Capellæ ingressu.

NB. *Hanc Orationem oporteret memoria mandare.*

Mater gratiosissima! en ego servorum Tuorum minimus, Te in hac sacratissima Imagine affectuosissime salutaturus compareo! supplex ergo precor; dignare me laudare Te Virgo sacrata, ac tali fiducia, fide, reverentia proponere necessitates, cordisque desideria, ut (si saluti meæ expediat) merear exaudiri.

Tandem coram Thaumaturga Matre in faciem procidens sic Eam saluta:

Salve, salve Regina! Mater misericordiae! Salve, salve, ô bona Mater! Salve, fidelis & certa afflictarum mentium consolatrix! Salve omnis

nostræ causa lætitiæ, & felicitatis. O quantis inebrior deliciis, quantis perfundor gaudiis, tandem aliquando diu desideratam, anxie quæsitam videns faciem Tuam verè decoram, verè gratiosissimam, & dexteram in distribuendis beneficiis largissimam. Hanc quæso! ah protinus extende! & tangens Cytharam cordis mei, effice: ut suspiria preces, petitiones, & vota quæ propositurus, quæ fusurus sum, veluti gratum melos resonent in auribus Tuis, atque acceptatæ à Te supplicationis repercussio, gratiosam spargat Echo impetratæ exauditionis, per JESUM Christum Filium Tuum Dominum nostrum. Amen.

Nunc quodammodo in cogitatu suspensus subsiste, penitus nihil orans, sed affectuosissimè suavi quadam confidentia respice faciem Matris, ac viva apprehensione imaginare tibi: quasi verò suavissimè ab Illa beneventareris, mirisque Materni affectus lenociniis complectereris.

*ris. Mediantibus hisce, & similibus
piis reflexionibus, mentalibus ad tem-
pus frueretur deliciis, tandem ad conti-
nuandam jam inchoatam Matris salu-
tationem convertere.*

Restauratio Salutationis Ejusdem sacratissimæ Matris.

AVE MARIA in immensum exal-
tata, & magnificata DEI Geni-
trix! vi hujus humillimæ salutationis
in memoriam tibi revoco Mater piis-
sima! illud angelicum Ave, quô ab
Arch-Angelo Gabriele ut ante ævum
electa verbi Divini Genitrix primitus
salutabaris. Per delicias quibus tunc
cor Tuum Virgineum replebatur sup-
plico suscipe me in Tui clientelam,
& monstra Te mihi Matrem esse.

Ave MARIA, Regina ccelorum,
Domina Mundi! vi hujus affectuo-
sissimæ salutationis recordare Virgo
Dignissima illius Angelici Ave, a San-
ctissima Triade transmissi. Per in.

gens gaudium quo tunc perfundebaris supplico: noli mei oblivisci in quacunque tribulatione ac præsentī necessitate, quatenus consolatus Te finē fine laudem, & glorificem.

Ave MARIA, Regina Sanctorum omnium! vi hujus devotissimæ salutationis memor esto Virgo gratiā plena illius Angelici Ave, quo tenebræ mortis æternæ sublata, & sol justitiæ Christus JESUS, Filius Tuus nobis illuxit. Per delicias quibus tunc castissima anima tua supereffluenter inebriabatur. Supplico: depelle in agone meo æternæ mortis noctem, ut Te in splendore, & gloria æternum contemplari valeam. Amen.

Nunc devote canta, aut ora sequentem

Rhytmum

Ante Aram

Thaumaturgæ Matris.

In

In tono: *Sanctorum meritis &c.*

EN! Te glorifico Virgo facerrima!
Gaudens magnifico facta piissima:
Quòd sis prodigiis, munere, gratiis
Splendens & nitidissima

Huc ad Te venio, me pia conspice!

Ad Te confugio, supplico: respice!

Ac, ut percipiam quam peto gratiam,

Tu suavis nimis effice.

De grandi dubitat nemo potentia

Cunctis indigitat præstita gratia,

Quòd possis precibus digna sonan-
tibus

Ad votum dare præmia.

Ex hoc irradias monte facerrimo

Mæstorum nebulas lumine cœlico

Quæ torquent, abigis, suaviter af-
ficis

Depulsa cruce gaudio.

Captivos teneant, vincula, carceres

Ipsis immineant funis, acinaces,

Tu portas aperis, funere repræmis

Solvis de pede compedes.

Quosturresjaciunt, fossa vel abripit,
 Quos currus feriunt, aut Equus excutit
 Ad Te dum fugiunt huc iter ex-
 petunt

Salvos mons Tuus excipit,
 Unde dum tumidæ gurgite militant
 Et tanquam gravidæ corpora suffo-
 cant

Huc qui suspiciunt, illicò sentiunt,
 Quòd fluctus Tibi obediant.
 Ignis flammivomum suppressis impe-
 tum

Pestis mortiferum frangis aculeum;
 Infirum recreas, ac cito sublevas
 Audita prece languidum.

Claudorum subito membra redinte-
 gras,

Mutorum labio verba resuscitas,
 Ut cæcus videat, surdus ut audiat.

Hoc præstat Tua dignitas.
 Decrevit Dominus parturientibus
 Pressuras, gemitus; attamen omnibus
 Huc his in crucibus confugientibus
 Succursus datur ocyùs.

Tu

Tu vitam revocas, spes morientium!
Infernum superas, pactaque dæmo-
num;

Quis nobis noceat, si modò porrigat
Majestas Tua brachium?
Matris præsidium si domat inferos?
Mox robur Sueticum, mox quoque
Tartaros

Omnes sacrilegas Húsque potentias
Horrendos dabit ad rogos.
Illos & crucias qui sibi præstitas
Ducunt inficias solvere gratias;

Ast! si pœniteant, crimina diluant
A casu citò sublevas.
Purgandas animas hic Tibi supplices
A flammis revocas, ignibus amoves,
Scandunt perpetuum Te Duce gau-
dium

Cœlestes velut Alites.
Hinc patrocinium nos quoque quæ-
rimus

Ad Matris solium vota renonimus,
Cor, sensus, animam, respice fervi-
dam,

Et da, quod prece poscimus.
Con-

Confer suppetias hac in Imagine,
 Et mentis tenebras lumine gratiæ
 Illustra, remove, dirue, discute
 Ut simus sinè crimine.
 Languores prohibe, tolle pericula
 Omnis tristitiæ reprime spicula;
 Nos donis cumula donec in optima
 Inducas habitacula.

AMEN.

Nunc, si placet? Sacramentalem Confessionem atque sacram Communionem perage, tandem ad sequentes Orationes te accinge.

Affectuosæ Supplicationes

Ad
 Matrem Claromontanam.

Si vi huius piæ Peregrinationis ab aliqua miseria liberari, aut alia speciali gratia av. vi desideras? Spe, & fiduciâ suffultus precare gratiosissimam hanc Matrem affectuosissimè simili, v. g. metho:

O Be.

O Benignissima Mater! O Divi-
 narum miserationum vena!
 O certa, & suavis afflictarum
 mentium refectio! O huma-
 narum angustiarum ineffabilis dulce-
 do MARIA! MARIA, Tu post
 DEUM unicum meum solatium;
 MARIA, Tu post DEUM unica mea
 spes; MARIA, Tu post DEUM uni-
 ca mea consolatio! refugium uni-
 cum! en! coram hac gratiosissima
 Imagine cultu profundissimo proci-
 deus, pando Majestati Tuæ omnes
 necessitates meas sat graves; omnes
 angustias meas, sat amaras; omnes
 cordis mei pressuras sat ponderosas.
 Tametsi autem indignitatis meæ con-
 scijs sim, nihilominus à Te exaudiri,
 adjuvari, & consolari confido, sciens:
 quia citius cœlum, & terra peribunt,
 quam Tu misericordiæ Mater Te de-
 votè, & fiducialiter invocanti auxi-
 lium sis denegatura. Respice ergo
 devotionem meam, examina fidu-
 ciam, spei firmitatem libens discute!
 uti.

utique ob honoris Tui augmentum
 iter hoc molestum ad Te Divinarum
 divitiarum thesaurum visitandum læ-
 tus assumpsi? Tuis proinde me donis
 remunerando lcontenta! A modo de-
 votè, & confidenter desideria cordis
 mei, angustias spiritus mei Tibi reve-
 lando commendare adnitor; ah suc-
 curre afflicto! attende Virgo piissima!
 quo affectu, quâve amoris teneritu-
 dine faciem tuam intuear? Tuos ergo
 misericordiæ oculos ad me converte!
 Contemplare, qua vi, quâve pia im-
 pudencia cor meum, anima mea, om-
 nésque sensus mei eò ferantur, ut Te
 sibi attrahant; ergo me Maternis
 complectere, & include brachiis!
 Agnosce Virgo prudentissima! meam
 erga te ardentem dilectionem cliente-
 larémque pietatem potentias animæ
 meæ quodammodo sua fortitudine
 suffocantem! ah! jam extra Te sua-
 vitatem amabilis præsentia Tuæ suf-
 ferre nequeo! adaperi proinde, ô MA-
 RIA! adaperi velociter Materna vi-
 scera,

scera, adaperi mihi sinum piissimæ
 misericordiæ Tuæ! jam non finas me
 diutiùs pulsare, jam non finas me Te
 diutiùs rogare, jam non finas me diu-
 tiùs expectare! finas jam exauditam
 esse deprecationem meam! dic aman-
 tissima Mater! dic: fiat tibi sicut cre-
 didisti, dic: fides tua te salvum fecit!
 Et ego abundantiam bonitatis Tuæ
 prædicabo, virtutem magnitudinis
 brachii Tui annuntiabo, magnificen-
 tiam gloriæ Tuæ eructabo coram
 omni populo DEI. Amen.

Varia Commendationes.

Sub
 Protectionem Ejusdem Bea-
 tissimæ Virginis.

AD Te confugio Mater gratio-
 sissima! velut mendicus ad
 Dominam ditissimam, & cle-
 mentissimam; fama signorum
 & prodigia gratiarum quas hic lar-
 gissime dispensas, me ad Te visitan-
 dam

dam efficaciter moverunt; fac igitur
& me Tuæ Maternæ pietatis partici-
pem.

Ad Te confugio Mater misericor-
diæ! velut infirmus ad medicum,
minimè dubitans, quia preces meas
(etsi Tuo conspectu indignas) sis ex-
auditura; siquidem novi: Te in hac
Imaginem gratiosissimam non modò
multorum millium infirma corpora,
verùm & mortuas in peccatis animas
vitæ gratiæ restituisse; depelles pro-
inde & meam infirmitatem, sanabis
tam corporis quàm animæ morbos,
solaberis & vivificabis me famulum
tuum præ angustis tabescentem.

Ad Te confugio Mater benignis-
sima! velut ingens debitor ad suam
Advocatam; fateor: quòd talenta
gratiæ à DEO acceptæ prodegerim;
& vel ideo adventum Filii iudicis mei
vehementer expavescò! quia tamen
hic ad Thronum Tuæ Majestatis ve-
niam delictorum humiliter imploro,
ac feriam vitæ emendationem spon-
deo;

deo; fiat per Te, MARIA securum peccatorum Refugium! ut ipso tunc rationem vitæ exigente, suspensâ iustitiâ misericordiam consequar, & solutis carnis vinculis ad libertatem filiorum DEI admittar. Amen.

Alia.

SUB Tuum Præsidium confugio, ô MARIA! Es utique in hac thau-
maturga Imagine ditissimum cele-
stium gratiarum pelagus; paratum
largiri cunctis Tuum hîc auxilium
invocantibus exoptatissima Divino-
rum Charismatum stipendia? exaudi
proinde preces, exaudi lacrymas meas,
& da id, quod à Te tantopere deside-
ro, dona, quod tam ardentem ex-
pecto.

Sub Tuum Præsidium confugio,
ô MARIA! certa afflictorum in hac
Imagine Consolatrix, memorare piis-
sima: neminem, Tuum suffragium
devotè, & fiducialiter hîc requiren-
tem, à Te sinè consolatione recessisse?

D

ergo

ergo & mihi monstra Te esse Matrem,
 Consolatricem, certumque in præsenti
 tribulatione solatium! tolle tam gra-
 viter me prementem adversitatem.

Sub Tuum Præsidium confugio,
 ô MARIA! filiali fiducia Tibi affe-
 ctis in hac Imagine clementissima Ma-
 ter! ah! adaperi mihi Maternum
 Tuum pectus, atque in illud me re-
 pone! ut, si mundus me perdere at-
 tentaret, in corde Tuo salvus reperi-
 rer. Da in sinu Tuo cordi meo tam
 diu quiescere, donec per Te requiem
 obtinuero sempiternam. Amen.

Suspiria

Ad Eandem.

O Super benedicta, immaculata,
 à DEO super omnes Sanctos
 exaltata Virgo Mater MA-
 RIA! ex hac lacrymarum
 valle ad Te suspiro. Commovean-
 tur quæso Tua super me maternæ
 misericordiæ viscera! Ah! lætifica
 affli.

afflictum cor meum, neque tolera in
miseriis diutiùs tabescere animam
meam.

Ad Te suspiro bona Mater! quia
gravibus torqueor molestiis, à quibus
mediante Tua potentissima interces-
sione me certissimè liberandum con-
fido.

Ad Te suspiro dulcissima Mater!
Tibi MARIA revelo amaritudines
animæ meæ, levamen fide viva expe-
ctans

Ad Te suspiro, commune pec-
catorum Refugium! Te enim mi-
hi favente iratum Numen facile
placabitur; siquidem cor Tuum cum
Divino, quodammodo unum cor
sunt.

Ad Te suspiro, ô MARIA, Regi-
na cœli & terræ! novi equidem: Te
unicò supplicationis verbulò plus à
DEO impetrare posse, quàm univer-
sos Electos multiplicibus intercessio-
nibus suis.

Ad Te suspiro, ô MARIA! Et ad
D 2. fa.

sacratissimos pedes Maternæ Pietatis
Tuæ (ubi tot millia afflictorum con-
solationem, tot grandium peccato-
rum rei, veniam impetrârunt) de-
pono cor & animam meam, solatium
& afflictiones, vitam & mortem; præ-
cipuè verò momentum illud ulti-
mum, à quo pendet æternitas; spe-
róque firmiter: me in hac Æde sacra
exaudiendum, ac suo tempore sæculo
absolutum, per Te ad gaudia æterni-
tatis felicissimæ admittendum. Amen.

Orationes petitoria.

variarum gratiarum

ab Eadem sacratissima Matre.

Veneror Te MARIA, veluti di-
lectissimam Filiam DEI Pa-
tris, amo Te, ô MARIA!
veluti dignissimam Matrem
Filii DEI, & Salvatoris mei JESU
Christi. Magnifico, & benedico Te,
ô MARIA! veluti electissimam Spon-
sam

fam Spiritûs Sancti; sed non minùs suspiro ad Te, ô Sacratissimæ Trinitatis venerabile sacrarium, velut exul filius Evæ; clamo ad Te flens & gemens, precòrque digneris ex hac gratiarum sede vota, & desideria mea respicere, acceptaque habere; notanter autem illud à Te donum supplex exposco, quod salutis meæ maximè necessarium nôsti; sub ejusdem salutis præcautione expecto mihi gratiam consolationum spiritualium, sanitatis quoque, ac præservationis à gravibus famæ & fortunæ casibus. Efflagito æquè denuo gratiam illam jam toties à Te desideratam. Da & illam, quâ scis me bene usurum, dabis utique quidquid à Te devotè postulo, siquidem gratiâ plenâ imò superfluens es, & non pateris clientes Tuos fraudari à piis desideriis suis.

Aliæ.

O MARIA! fidelissima tribulatio-
nis adjutrix, & afflictorum dul-
cis

cis Consolatrix, ad adjuvandum me festina, succurre mihi, cui tot cruces & adversitates minantur; largire nè illis onustus corruam, verùm Te, me sustentante, cuncta adversantia fortiter feliciterque vincam.

O MARIA! fidele Præsidium persecutiones patientium, & derelictorum; eripe me de manibus persequentium, nè gaudeant super me inimici mei.

O MARIA! pia Mediatrix inter DEUM, & hominem, assiste mihi nunc, dum Unigenitus Tuus ad me iudicandum se accinxerit, quatenus Tua protectione fultus misericordiam merear obtinere. Amen.

Orationes consolatoriæ ad Eandem.

Dulcissima, gratia plena Virgo MARIA, utique hanc Ædem sacratissimam Tibi in placitam residentiam, nobis verò in

in locum refugii constituisti? igitur, huc me confugientem clementer respice, nec permitte manere inconsolatum.

O MARIA! quæ nullum derelinquis, & neminem Tibi contrito corde supplicantem hinc dimittis, precor: illos Tuos misericordes oculos ad me converte! humiliati cordis suspiria, consueta pietate exaudi! solatium afflictorum solare me, ab omni angustia libera me.

O MARIA! ad thronum gratiæ Tuæ omnes actiones meas, corpus & animam, vitam & mortem depono; imploróque seriò majestatem Tuam: impetra apud dilectum à me toties offensum Filium Tuum plenam peccatorum meorum remissionem, fructuosam pœnitentiam, seriámque vitæ emendationem, postquam verò anima mea recessura est à corpore suo, Te Ductrice fidelissima inveniat gaudia vitæ æternæ. Amen.

Invitatio MARIÆ

Ad extremam mortis luctam.

Millies, centies millies, imò finè numero, laudo, veneror, & magnifico Te ditissimum gratiarum cœlestium pelagus, Mater misericordiæ MARIA, per dulcissimum cor JESU Filii Tui; Et in augmentum gloriæ, offero Tibi illud ipsissimum sacratissimum cor unà cum omni illo amore & fidelitate, quò erga Te aliquando in terra nobiscum conversando ferebatur ac etiam nunc, & in æternum fertur. Ah! fac me hujus Divini, tuique Materni cordis participem, ô MARIA! dic pro tunc, dum anima mea separabitur à corpore suo: Filius meus es tu, sis ergo & cohæres gloriæ meæ. Amen.

Recordare mei, ô MARIA! in illo tremendo ultimo agone, quando mihi cum tota æternitate pugnandum erit.

Recor-

Recordare mei, ô MARIA! quando vires meæ deficient, & labia mea dulcissimum, & maternum nomen Tuum amplius pronuntiare non poterunt.

Recordare mei, ô MARIA! sisque memor suspiriorum quæ nunc coram Te profundo, quando me extrema hæc & gravissima premet necessitas; tunc me quæso, oculis misericordiæ Tuæ, quos nunquam à clientibus fidis avertere soles, benignè respice.

Recordare mei, ô MARIA! dum ego ob dolores mortis mei ipsius oblitus, vix aliquid de salute cogitare potero, tracta tunc sollicitè negotium animæ meæ.

Recordare tandem MARIA! illius amarissimæ horæ in qua Filium Tuum in cruce pro me agonizantem & morientem vidisti; per compassionis gladium qui tunc mærentem animam Tuam transfixit, suppliciter oro: recordare mei in hora mortis meæ, quatenus cooperante Tua pie-

tate, & maternæ misericordiæ visceribus, in æterna deducar gaudia, requie sempiterna fruiturus. Amen.

Alia ad mortis horam.

Invitatio MARIÆ.

Piiissima Mater! censeo: nullam Tui intitulationem Tibi magis placere, nobisque solatiofiorē inveniri posse, quàm si Te Matrem appellem? itaque ô Mater Divinæ gratiæ! Mater amantissima! Mater misericordiæ plena! humillimè Te saluto, ac serio invito in hanc lacrymarum vallem, in qua ego exul filius Evæ tam dolorosè gemo & contabesco; invito inquam Te Mater, ut advertas & perpendas: quantis miseriis, quantisque pressuris ego cliens, & pupillus Tuus, cui nihil magis cordi, quàm Tibi devotissimè famulari, oneratus existam.

Invito Te ad extremum animæ meæ conflictum, & licet m^r Tuæ
ex-

exauditionis indignum profitear & agnoscam, scio nihilominus (quod me maximè solatur) Te esse illam Matrem gratiosissimam, quæ non dignitatem, sed necessitatem exorantis consideras; Extremam planè videbis succurrendi necessitatem, dum me dolores mortis circumdederint, ideoque dignaberis tam ardentem, & frequenter exorata, pro tunc animæ meæ succurrere, & ejus exitum Tibi serio habere commendatum.

Invito Te, ô MARIA! pro illa hora, in qua vitæ meæ hucusque, ah! multum sceleratæ! ratio exigetur, & inter cælum & infernum ego medius, judicis decretum expectabo. Siquidem enim Mater naturalis proli suæ angustiatæ ut plurimum compatitur; sic utique & Tu MARIA! imò longè magis mihi tunc compatieris indignissimo Filio Tuo; nam materna Tua dilectio omnium Matrum amores incomparabiliter transcendit! Monstra Te igitur, ô MARIA! fidelem

lem meam Matrem, dum Filius Tuus
severô mecum voluerit contendere
judiciô, & dic: non intres in judi-
cium fili! cum servo meo! Amen.

Antequam recedas à loco sacro, valedices

Thaumaturgæ Matri

sequenti

PROSA,

In tono; Creator almæ siderum.

I.
AH! languet in me spiritus!
Cor mœret! hæret halitus!
Turbantur in me viscera,
Fletus tonat per æthera.

2.
Ergône Matrem deseram?
Vale! nequaquam proferam!
O luctuosum terminum
Vale! vale! dirissimum.

3.
Manere, mandat charitas,
Ast! pellit hinc necessitas!

Di.

Dimittit obligatio,
Sed, detinet dilectio!

4.

Ut hinc ovans Te cernerem
Promissa vota redderem
Factum Tuâ clementiâ,
O! Virgo plena gratiâ.

5.

Dum cogor hinc discedere
Vale! MARIE dicere
Iter, quis istud reprimet?
Aut, quis dolorem supprimet?

6.

Tu thaumaturgâ dexterâ
Summi DEI Puerpera!
Obstite vel discessui!
Aut: da levamen planctui.

7.

Non me remittas sæculo
Lapsûs novo periculo,
Hic deprecantem sustine
Hic supplicantem detine,

MARIA ad Clientem:

8.

Cur angeris charissime?

Ut quid crientur lacrymæ?

Nôsti bonam me Virginem?

A me repello neminem.

9.

A me recessum reprobo,

Manere? cunctis approbo.

Quapropter opto candidè:

A Matre Te non divide!

10.

Nequis moderno tempore

Hic commorari corpore,

Quid inde? cor relinquito!

Te corde mecum jungito!

11.

Affectibus me cogita,

Suspiriis me visita;

Sic nulpiam te deseram,

Sed postulanda, conferam.

12.

Nôsti meam potentiam

Manum benignam, gratiam,

Ubi.

Ubique me colentibus,
Opam fero Clientibus.

13.

Hinc ergo luctus comprimas
Compesce fletus, lacrymas.
Fidensque Matris brachio
Redi domum cum gaudio.

Resolutio Clientis.

14.

Redire, Mater imperas?
Fiat! sed istud conferas:
Comes viæ sis filio
Largire lumen devio!

15.

Aufer pericla criminum
Adusque vitæ terminum,
Fove Tuâ me gratiâ
Ut subsequatur gloria.

A M E N.

Conclude valedictionem hoc modo:

PRIUSquam à Tua Thaumaturga
Image avellar, supplex precor
Mater gratiosissima! recordare tunc,
quan-

quando Tuum auxilium (licet corpore absens) invocabo: quantô zelo, qua fide, qua devotione, Te in hac sacra Æde coluerim, Tuâque misericordiam imploraverim? ac exaudi etiam in illo tempore suspiria mea.

Hic & nunc autem repeto, renovo, approbôque omnia desideria, vota, suspiria, precésque, quas in conspectu Tuo, maxima quâ potui reverentia profudi; defectum, si quis subrepsisset, Tuis ipsamet Tibi gloriosissimis supple meritis.

O MARIA! secundum beneplacitum piissimæ voluntatis Tuæ, annuntiet quæso continuò os meum laudem Tuam, benedicant Te indefinenter labia mea.

O MARIA! Tibi perspectæ sunt omnes tam præsentès quàm futuræ miseriæ & necessitates meæ; nôsti, pressuras, & angustias cordis mei, Turbatum est cor meum, afflicta est anima mea! ah! quando tandem consolabor?

Sub

Sub Tuum Præsidium confugio
Mater amantiſſima! ſuſcipe, protege,
deſende me veluti Clientem Tuum,
licet indignum.

Te MARIA invoco, Tuam miſe-
ricordiam imploro, ah. feſtina ad me
adjuvandum! nec irritæ ſint tot pre-
ces, & repetita anguſtiatæ mentis po-
ſtulata Et:

Etiamſi nunc, o bona Mater! à Te
corpore ſeparer, hîc tamen ad pedes
Tuos ſacratiffimos depono, hîc re-
linquo clientale meum cor, ſcribe in
illo, ſcribe digito gratiæ Tuæ, ſcribe:
exaudita eſſe vota, & deſideria mea.
Et nunc extende clementiſſimam dex-
teram, extende beneficiam manum
Tuam, & benedic Clienti in propria
revertendi, in nomine Patris, † Filii,
† & Spiritûs † ſancti. Amen.

*Oſculare reverenter terram, & iam aggre-
dere reditum, piè conſiderando: quibus
deliciis, ſpiritualibus conſolationibus hic
paſſa ſit anima tua, conſide pariter, &*

E

& poſt.

Et posthac fructum, Et effectum huius
devota peregrinationis sensurum.

Monerem te seriò: quatenus hinc non abi-
res absque Ejusdem S. Matris Icuncula
ad Originale attacta: ast vereor nè me
fors reprehendas, dicasque apparere;
quasi verò tuam erga hanc almam Ma-
trem devotionem, Et fiduciam existimem
hucusque fuisse debilem atque exiguam,
tèque jam dudum tali Icone provisum!
Ergo saltèm hoc tibi commemorandum
dixi: nè solo hoc pignore contenteris;
verùm Et aliis coneris ditari munuscu-
lis. Si nequis provideri sacro vinò,
olivâ, aut aqua ex fonte ad S. Barbaram,
collige delapsos ex pedibus hic pœniten-
tium, multis lacrymis madefactor, Et
ideo verè venerabiles pulveres, experie-
ris hac omnia (accedente spe Et fiducia)
esse efficacissima, contra quosque infir-
mitatum infortuniorumque insultus re-
media; uti crebra miracula testantur.

Sub egressu Loci sacri
 lequentem

H Y M N U M

lætus occine.

In tono Saphico aut: *Paule qui turbam &c.*

Cor meum gaude, mea mens quiesce
 Gratiæ tantæ decus obstupescere
 Ex Mariana Tibi sparsa mensa
 Munera pensa.

Quidquid optabas, quod & expetebas
 Nónne collatum prouti volebas?
 Hic dat ad nutum Genitrix benigna
 Munera digna.

Si dein mentem cruciatus anget
 Plaga, vel morbus tua membra tanget,
 Supplica Matri tribuet levamen,
 Et medicamen.

Nam suos semper recipit Clientes
 Semper exaudit miseros gementes,
 Gratis haud Matris gerit illa nomen,
 Gestat & omen.

Si nequis Montem pede visitare
Huc piè clamans lacrymis precare
Dulcis hæc Mater gemitus coronat,
Gaudia donat.

Carcer affligat, teneat catena,
Compedes stringant; perit hæc ha-
bena,

Dum fide viva petis hinc juvamen,
Atque levamen.

Ignis exurgat, strepitent Procellæ;
Impetus horum domat ista bellè;
Aëris plagas removet: refellit,
Nubila pellit.

Hic videt cæcus, bene surdus audit,
Hic salit claudus, manibusque plaudit,
Muta jucundè modulantur ora
Verba sonora.

Hic preces fusæ faciunt teneri
Hostium turmas; spoliis repleti,
Hic cadit robur stygii leonis
Arma draconis.

Ergo, sub quavis cruce me gementem
Mater exaudi veluti Clientem
Donec in cœlis capiam petita
Gaudia vitæ, Amen.

*Regressus ad locum illum, ubi ultimo videri
potest turris Claromontana, commenda
te denuo, & valedic Matri Beatissima
simili v. g. methodo:*

O Amantissima Mater! o certa
meæ salutis Promotrix! de
nuò extendens manum tuam,
Maternam iterato mihi im
pertire benedictionem, priusquam se
des gratiæ Tuæ meis subtrahatur ocul
lis. Dirige pariter omnes passus,
omnes gressus meos, & non permittas
famulum tuum (negotiis sæcularibus
mox iterum implicandum oneran
dúmque) à vero deviare, aut à salutis
semita declinare; verùm effice: ut
omnis superstitis vitæ occupatio in
Divini honoris, & gloriæ cedat aug
mentum. Conserva quoque inter
tam copiosas, & multiplices mihi in
dubiè imminentes tribulationes, ani
mæ delicias, & spirituales illas conso
lationes, quas visio gratiosæ faciei
Tuæ, imò veriùs, Maternæ Tuæ pie
tatis

tatis Munificentia in me abundè excitavit & operata est. Conserva succensas per Te in me erga Te, devotionis & amoris flammās, ut sic concepta de Tua ineffabili benignitate spes, & fiducia continuò crescat & augeatur. Postremò supplex precor: sis memor mei in omni necessitate & periculo; sis memor mei in consolationibus & desolationibus; & specialiter: sis memor mei in ultima mortis lucta & agone, tunc quæso, tunc Tua mihi assistat misericordia, ut per Te feliciter consumato præsentis vitæ cursu, superatisque hostium insidiis, cœlestem Patriam victor gloriosus ingrediens, Te, ac Unigenitum Tuum perpetuò videam, Tecúmque Eundem in sæcula sempiterna laudem & glorificem, largiente id, mediante Tua piissimā intercessione DEO Patre, & Filio, & Spiritu sancto.

A M E N.

Con-

Conclusio

Ex benedicto ore Thaumatur-
gæ Matris.

DEvote Viator! fidelis Cliens!
dilecte fili! pretiosa cordis
mei gemma! jam nunc im-
pertita benedictione Mater-
na, in pace & gaudio Te dimitto, non
tamen desero! Experieris juxta per-
actæ devotionis intensiorem, imò
verò, juxta magnitudinem gratiæ, &
misericordiæ meæ, adjutricem dexte-
ram Matris tuæ. Ast! noli oblivisci
magnæ pietatis meæ! noli oblivisci
Maternæ Protectionis! nè subsequens
collatorum Beneficiorum ingratitude,
te fortasse novis, & gravioribus, quàm
antehac subjiciat infortuniorum casi-
bus. Quoniam autem devotam
prolem nihil æquè delectat, quàm
præsentem dilectæ Matris vultum
cernere! ideo: uti ego me tibi piam
de-

demonstravi Matrem, Tu Te mihi
devotum proba filium. Excita &
conserva ingens desiderium me denuò
quò citiùs eò meliùs, quò frequen-
tius, eò chariùs in sacro hoc Monte
eòusque devotissimè visitandi, donec
dignus inveniaris me in splendidissi-
mo cœlestis gloriæ throno facie ad
faciem videndi, mecúmque Divinam
Majestatem in sæcula sempiterna
colendi, & benedicendi.

A M E N.

22
KSIEGARNIA

ANTYKWARIAT

E 696826 E

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX